

Ἀπολυτίκιον.

Εξ υψους κατηλθεις ο ο ευσπλααγ
χνος τα φηνκατε δε ζω τριι η μεερον
ι να η μας ε λευ θε ρωσης των πα
θων η ζω η και η α ναστασις η
μων Κυρι ε ε δο ζαα σοι
Δο ζα Πατρι και Υι ω και Α γι
(Τὸ αὐτό)
ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υπομεινας αγαθε
ο θα να τω τον θα να τον σκυλευσας και
ε εγερσιν δειξας ως Θεος μη παριδης ους
επλασας τη χειειρι σου δειξον την φι
λαν θρωπιαν σου ελεημον δε ζαι την
τε κουσαν σε Θεο το κον πρεσβευου
σαν υπερημων και σωωσον Σωτηρη
μων * λαον απεγνωσμε ενοον

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος λδ̣ —^ζ Γα

Ἄ νε στης εκ νε κρων η ζω η των α α
παν των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ζιν
ε ε βο ο ο α παυ σα σθε των δα κρυ ων
τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α σθε
κρα ζα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι
στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαι ως Θε ος το γε νος των αν θρω ω πων
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Ἄ να στα ας εκ του τα α φου ως α

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

λη θως ^Δταις ο ^Γσι ^Νι ^Ναις προ σε ε τα ζας
γυ ναι ^Δξι ^Γκη ρυ ^Νυ ^Νζαι την ε γερσιν α πο
στο λοις ως γε γρα πται ⁶και ^λδρο ^Νμαι ος ο Πε
τρος ε ⁶πε ^λστη ^Ντω ^Νμνη ^Νμα ^Ντι ⁶και ^λτο ^Νφως ^Νεν ^Ντω
τα φω ⁺ο ^Νρων ^Νκα ^Ντε ^Νπλη ^Ντ ^Ντε ⁶το ^λο ^Νο ^Νθεν ^Νκαι
κα ^Ντει ^Νδε ^Ντα ^Νο ^Νθο ^Νο ^Ννι ^Να ^Νμο ^Νο ^Ννα ^Γχω
^Γρι ^Γις ^Ντου ^Νθει ^Νου ^Νσω ^Νμα ^Ντος ^Νεν ^Ναυ ^Ντω ^Νκα ^Ντα
^Γκει ^Γμε ^Μνα ^Γκαι ^Νπι ^Νστευ ^Νσα ^Νας ^Νε ^Νε ^Γβο ^Γη ^Γη ^Γσε
δο ^Δξα ^Δσοι ^ΝΧρι ^Νστε ^Νο ^ΝΘε ^Δος ^Δο ^Ντι ^Νσω ^Νζεις ^Να
^Μπαν ^Γτας ^ΓΣω ^Γω ^Γτηρ ^Γη ^Γη ^Γμων ^Γτου ^ΝΠα ^Ντρος ^Νγα ^Νρ ^Νυ
πα ^Γα ^Γρχεις ^Γα ^Νπα ^Ναυ ^Νγα ^Να ^Νσμα ^Ν

Και νυν και αι και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Την ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι
βω τον το πα να γι ον ο ο ρος την φω ται
γη νε φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι
ον κλι μα κα τον λο γι κον Πα ρα δει σον της
Ευ ας την λυ τρω σιν της Οι κου με νης πα σης
το με γα κει μη λι ον ο τι σω τη ρι α α
εν αυ τη δι ε πρα α χθη τω κο ο ο
σμων και α φε σις των αρ χαι ων ε γ κλη μα των
δι α του το βο ω μεν αυ τη πρε σβευ ε

τω σω Υι ω ω και Θε ω των πταισμάτων
α φεσιν δω ω ρη σα α σθαι τοις ευ σε βως
προσκυ νου ου σι τον πα να α γιον το ο κο ον
σου

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ. Γα

Αν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε ε
σφρα α γι σα αν το Αγ γε λος τον λι θον εκ
της θυρας α πε ε κυ λι ι σε γυ ναι κες ε
θε α σαν το ε γη γερ με νον εκ νε
κρων και αυ ται ευ η γ γε λι σαν το τοις μα
θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης

η ζω η των α παν των και δι ε λυ θη
τα δεσμα του θανατου Κυρι ε ε δο ζα α σοι
Δο ζα Πατρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι
Τα μυ ρα της τα φησαι Γυ ναι κες κο
ο μι σα α σαι φω νης αγ γε λικης εκ του τα
φου ου η κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ
ων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο μι σα α σθε
κρα ζα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι στος
ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι
ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

και νυν και αι και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Επι σοι χαιρει κε χα ρι τω με νη
 πα σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη
 μα και αν θρωπων το ο γε νος η γι α
 σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε παρ
 θε νι κον καυ χη μα εξ ης Θε ος ε σαρ
 κω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω
 νων υ παρ χων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
 μη τραν θρο νον ε ποι οι σε και την σην γα
 στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ρι γα σα α

το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη
πα σα η κτι σι ις δο ξα α σοι

Εὐλογητάρια.

Ἦχος λη Πα —

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα ταςου

των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη
ο ρων σε εν νε κροι οις λο γισ θεν τα του

θα να του δε Σω τη ρτην ι σχυ υν κα θε λο ον
τα και συν ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν

τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν τα

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα ταςου

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ

σιν ω μα θη τρι αι κιν να τε ο α
 στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
 φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις
 τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
 ζα νε εστη του μνηματος
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον
 με τα δι και ω μα τας ου
 Αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
 προς το μνημα σου θρη νο λο γουσαι αλλ ε
 πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε
 θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε την

[illegible]

χ^{Δ}_{η} ϵ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα ταςου

χ^q $\overset{M}{\curvearrowright}$ $\overset{K}{\curvearrowright}$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$ $\curvearrowright$
Mυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων

 ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ε

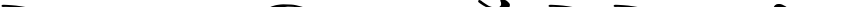
νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθεγ γο

με ε νου τι με τα νε κρων τον ζωων τα λο

 γι ζε σθ ε ως Θε ος γαρ ε ζα νε ε στη

—

 Ἀο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

ματι x
q

<sup>χ
q</sup> Προσκυνου μεν Πα τε ρα και τον του ου
του Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα <sup>χ
q</sup> την
Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
α <sup>γ'
η</sup> συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
γι ος Α γιος <sup>χ
q</sup> Α γιος ει Κυ ρι ε <sup>χ
q</sup>

<sup>χ
q</sup> Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας τω ν αι ω νων α μην ^κ

<sup>χ
q</sup> Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
σω Πα ρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τιας <sup>χ
q</sup> χαρ
μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπης πα
ρε εσ χες <sup>γ'
η</sup> ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ

την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θεος και αν

θρωπος

Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

αλ λη λου ι α δο ο ξασοιο Θεος

Τὸ γ'. Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

α αλ λη λου ι ι ι α δο ξασοιο Θε

ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεοτητος μου ο εχθροος
 μεπειραζειταις ηδο ναι αις φλεγει με
 εγω δε πεποιθως εν σοι Κυριε
 τροπουμαι του τον
 Οιμισουντες Σιων γενηθη η
 τωσαν δη πριν εκσπασθη η ναι ως χορτος
 συγκοψει γαρ Χριστος αυχενας αυτων το μη

ᾠδὴ

βασανων

χ^N

ν^Δ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

ν^Δ

και νυν και αι και εις

τους αιωνας των αιωνων αμην

τους αιωνας των αιωνων αμην

ν^N

ν^Δ

Αγιω Πνευματι το ζηντα παν

τα φως εκ φωτος Θεος με γας

ν^Δ

συν Πατρι

υμνουουμεν αυτο οκαιτω λογω

υμνουουμεν αυτο οκαιτω λογω

Ἀντίφωνον Β'.

ν^N

ν^Δ

Η καρδια μου τω φοβω σου σκε

πεσθω

ν^Δ

τα πεινοφρονουουσα

ν⁶

μη υ

ψωθεισα απο πε

εση εκ σου ου πανοικτιρ

μον

ν
Δ

ν Δ^N Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως

ελ πι ι δα ου δει σει το τε Δ Δ ο τε πυ ρι τα

πα αν τα κρι νει ει και κο λα σει ν Δ

ν Δ^N Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι Δ Δ και νυν και α ει και εις

ν Δ τους αι ω νας των αι ω νων αμην

ν Δ^N Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος

ν Δ βλε πει και προ λε γει τε ρα του ργει υ ψι

ν Δ ι στα Δ εν τρι σιν ε να Θε ον με ελ πων 6 λ ει

ν Δ γαρ και τρι λαμ πει μο ναρ χει το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'.

γ

N

Δ

Ε

κεκραζα σοι Κυ ρι ε

προσχες κλινον μοι το ου ους σου βο ων τι

και καθαρων πριν αρης με α πο των εν

θεν δε

γ

N

Ε

πι την μη τε ρα αυ του γην

νων πας αυ θις α να λυσει του λα βειν βα

σανους η γε ερα των βε βι ω μενων

γ

N

Δ

οζα Πατρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας τω ναι ω νων α μην

γ

N

Δ

γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι

α μο ναας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α
να αρχος εξ ου εφυ ο Υι ος α χρο ο νως
και το Πνευ μα συ υμ μορ φον συν θρο νον
εκ Πα τρο ος συνε λαμ ψαν
Ἀντίφωνον Δ'. δου δη τι κα λον η τι
τερ πνον αλλ η το κα τοι κειν α δε λφους α
μα εν του ου τω γαρ Κυ ριος ε πηγ γει λα το
ζω η η ναι ω νι αν
*Τ*ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να
του α γρου κο σμων κε λευ ει μη δειν φρον τι
ζειν

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι και νυν και αι και εις
τους αιωνας των αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι ενοειδεται
τι απαντα εχεται ειρηνοβραβευτως

Θεος τουτο γαρ εστι Πατρι τε και Υιω

ομοουσιον κυριως

Τὸ Προκείμενον. Βασιλευσει Κυριος εις

τον αιωνα ο Θεος σου Σιων εις

γε νεαυ και γενεαν

Σπύχ. Αινει η ψυχη μου τον Κυρι

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η
μου ψα λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ
χω

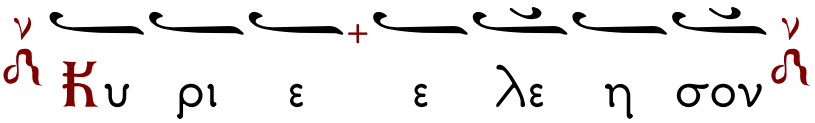
Τὸ τρίτον.

Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σιων ὁ β' χορός
εις γε νε αν
και γε νε αν

Ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

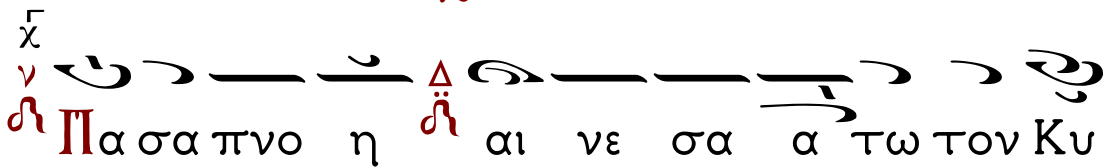
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

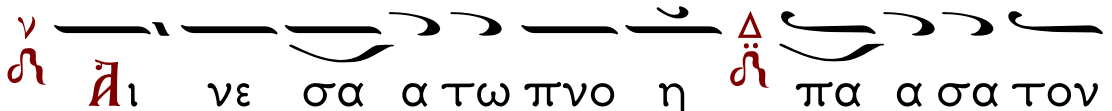
ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ὁ χορός: **Κυ** ρι ε ε λε η σον

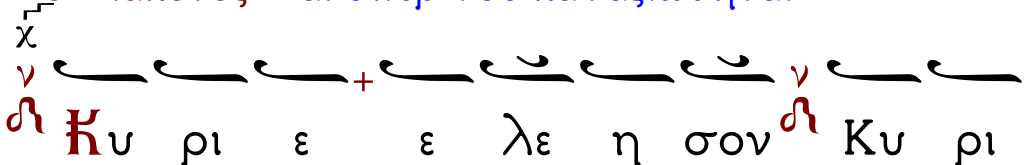
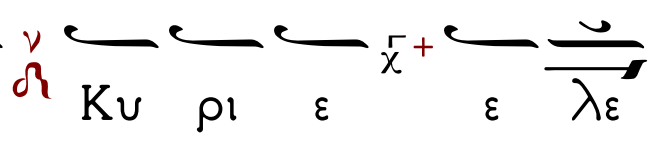
ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ. Νη

 Πα σα πνο η **Αἰ** νε σα α τω τον Κυ
ριον (Δις)

 Αἰ νε σα α τω πνο η **Πα** α σα τον
Κυ ρι ο ο ο ο ο ο ον

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωθῆναι.

ὁ χορός: **Κυ** ρι ε ε λε η σον **Κυ** ρι
ε ε λε η σον **Κυ** ρι ε ε λε
η σον

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορός: γ γ
καὶ τῷ πνεύματι σου

Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ _____ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα, Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: γ γ
Δόξα σοι Κύριε, δοξα σοι

Ἱερεὺς:

Χορός: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν
Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἦχος λ δὲ Νη

λε η μου ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πληθος των οικτιρμων σου ε ζα λει

ψον το α νο μημαα μου

πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας

μου κα θα ρισοον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι

νω ω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω πι

ον μου ε στι δι α παν τος

οι μο νω η μαρ τον και το πο νη
ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν
δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και νι
κη σης εν τω κρι νε σθαι αι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε
λη η φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση
σε με η μη τη ρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πη
σας τα α δη λα και τα κρυ φια της σο
φι ας σου ε δη λω σαας μοι

παν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι

σθησομαι πλυνει ει εις με και υ περ χι

ο να λευκανθηςομαι

Ακου τι εις με αγαλλι ασιν και

ευφροσυνην αγαλλι ασονται ο

στε εα τεταπεινωμενα

Απο ο στρεψον το προσωπον

σου απο των αμαρτιων μου και πα

α ασαστας ανομι ας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγ και νισον

εν τοις εγ κατοις μου

Μη ἀπορριψῇς με ἀπο τοῦ προ
σωποῦ σου καὶ τὸ πνεῦμα σου το ἀγιον
μη ἀντανελησάπ' ἐμου
Ἄπο ὁδοὸς μοι τὴν ἀγαλλί
α σιν τοῦ σωτηριοῦ σου καὶ πνευματι ἡ
γεμονικωστήριζόν με
Δι δα αζώ ἀνομους τας ὁδοὺς
σου καὶ ἀσεβεις ἐπισε ἐπιστρέ
ψουσιν
Ῥύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλία

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συνην
σου

Κυρι ι ε τα χει λη μου α νοι ζεις και
το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε σι ιν
σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ου κευ δο κη
σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνε ευ μα συν τε
τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με ε νην
και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ου κε ζου

Θε νω σει

ν
Δ

ν
Δ γα θυ νον Κυ ρι ε Δ εν τη ευ δο

κι ι α σου την Σι ων Δ και οι κο δο μη θη

η τω τα τει χη Ι ε ρου σα λη μ ν
Δ

ν
Δ Το ο τε ευ δο κη σεις Δ θυ σι αν δι

και ο συ υ νης π
q α να φο ραν Δ και ο λο καυ

τω μα τα ν
Δ

ν
Δ Το τε α νοι σου σιν Δ ε πι το θυ σι

α στη ριον σου μο ο ο σχους 6
λ και ε λε

η σον με ο Θε ος ν
Δ

Ἦχος λ' δι Νη

Δοξα Πατρι και Υιω και
 Αγιω Πνευμα ααατι
 της μετα ααας ανοι οι ζον
 μοι οι πυυλας ζωοδοοοοτα
 ορθριζειειγαρ το οοπνευμαα
 μου προς Ναοντον αγιιοοονσου να
 ον φερων του σωματος οοολοον
 εσπιλω μεεεενον αλλως οι κτι
 ιρμων καααθαααρον ευσπλα
 γχνωωωσου ελεεεεει

και νυν και αι ει και εις τους αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
 μην
 της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον
 μοι οι τρι ι βους Θε ο το ο ο ο κε
 αι σχραι αι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω
 σα την ψυ χη ην αμαρ τι ι ι αις ως ρα
 θυ μως τον βι ον μου ο ο ο λο ον εκ δα
 πα νη η η η σας ταις σαις πρε σβει ει αι αις
 ρυ υ υ σαι αι αι αι με πα α α α α σης
 α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἐ
 λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οι κτιρμων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ο μη μα α α μου
 Τα πλη η η η θη η των πεπραγμε
 νων μοι οι οι δει νω ω ω εν νο ω ω ω
 ων ο ο ο τα λας τρε ε ε ε ε
 ε ε μω ω την φο βε ραν η με ε
 ε ε ρα αν τη η ης κρι ι σε ως αλ
 λα θαρ ρων εις το ε λε ος της ευ σπλαγ
 χνι ι ι ι α α α α ας σου ως ο

ο Δα α α βι ι ιδ βο ω ω ω σοι
ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με ε ε
γα α σου ε λε ο ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^χ ^Δ
^Δ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
 (Δίς)
^Δ
⁶ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
^Β
⁶ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
 σο ο ο ν
⁶

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλδ' — Γα² ς

^ς ς ^Γ
^ς ς ^Γ
Αρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι

σε τε ρα του ρ γου σα πο τε ^Γ
^ς ς Μω σα ι κη

^ς ς + ^Γ
^ς ς ρα β δος σταυ ρο τυ πως πλη ζα σα ^ς ς και δι

^Ν
ε λου σα θα λασ σαν Ισ ρα ηλ δε φυ γα δα

^Γ
^ς ς πε ζον ο δι την δι ε σω σεν ^ς ς α σμα τω Θε

^ς ς
ω α να με λ πον τα ^ς ς

^Γ
^ς ς Δο ζα τη Α γι α α να στα σει σου

^Γ
^ς ς Κυ ρι ε ^ς ς

^Π ^Ν
^ς ς Την παν το δυ να μον Χρι στου Θε ο τη

^Γ
^ς ς τα πως μη θαυ μα σω μεν ^ς ς εκ μεν πα θων πα

α σι τοις πι στοις α πα θει αν και αφ θαρ σι
αν βλυ ζου σαν εκ πλευ ρας δε α γι ας πη γην
α θανα τον στα ζου σαν και ζω ην εκ τα
φου α ι δι ον

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου
Κυ ρι ε

Ως ευ πρε πησ ταις γυ ναι ζιν ο Αγγε
λος νυν εμ πε φα νι σται και τη λαυ γη φε ε
ρων της εμ φυ του συμ βο λα α υ λου κα
θα ρο τη τοσ τη μορ φη δε μη νυ υων το φεγ γος
της α να στα σε ως κρα ζει ε ζη γερ θη ο Κυ

ρι ος

Γ
Δ

Θεοτοκίον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Γ
Δ

Π Ν
Δε δο ξα σμε να πε ρι σου λε λα λην

ται εν γε νε αι αις γε νε ων Γ Δ η τον Θε ον

Λο ο γον εν γα στρι χω ρη σα σα Γ Δ α γνη δε

Ν Π π ρ
δι α μει να σα Θε ο το κε Παρ θε ε νε δι ο

Γ
σε παν τες γε ραι ρο μεν Δ την με τα Θε ον

προ στα σι ι αν η μων

Γ
Δ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριώδου.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἑδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς, ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ οἰκτιρμῶν, Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ὅλων Ποιητά, ἐκ χοῶς ζωώσας με τὸ πρίν, ἐνετείλω σε ὑμνεῖν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Δόξα...

Οἱμοὶ ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἑδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης, ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἑδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

ΚΑΝΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρμὸς.

Ὁ στε ρε ω σας κα τα ρ χας τους ου ρα
νους εν συ νε σει και την γην ε πι υ δα
των ε δρασας εν τη πετρα με Χρι στε της
Εκ κλη σι ας στη ρι ζον ο τι ουκ ε στι
πλη ην σου α γιος μονε φι λαν θρω πε
Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου
Κυ ρι ε
Κα τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει
της α μαρ τι ας της σα ρκος σου το σω τη ρι
ον πα θος ε δι και ω σε Χρι στε αυ τος γαρ

ουχ υ πευθυνος της του θα να του πειρα

πεφηνας ο αναμαρτητος

Δοξα τη Αγια αναστασει σου

Κυριε

της Αναστασεως το φως ε ξε λαμ

ψετοις εν σκοτει του θα να του και σκι ακα

θημενοις ο Θεος μου Ιησους και τη

αυτου Θεοτητι τον ισχυρον δεσμευ

σας του του τασκευη διηρπασε

Υπεραγια Θεο το κωσωσον

η μας

Π Ν Γ
Γ Των Χε ρου βιμ και Σε ρα φιμ ε δει χθης
υ ψη λο τε ρα Γ Θε ο το κε συ γαρ μο νη
N Δ q
ε δε ζω τον α χω ρη τον Θε ον εν ση γα
Γ
στρι α μολυντε δι ο πιστοι σε πααντες
υμνοις α ει μακα ρι ζο μεν Γ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.
Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁφεις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐίας ἐν τοῖς ὠσίν, ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἶμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ, προσέταξέ μοι Θεός, μηδόλως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα...

Οἶμοι ἀθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνων τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθὶς με ἀμφίασον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τοῦ, Ἰδοὺ σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτόν ἐλευσώμεθα.

Ἔπερον, Ἦχος δ'.

Δόξα... Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν, ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ φάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνεις πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Κοντάκιον.

Αυτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Εκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὀψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ιδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἀγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἥχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν

παραπесόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν
παραπесόντα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου,
Κυπριανοῦ καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας
Τμηθεὶς Κοδρᾶτε σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνῃ.
Γνωστοῖς Ἀνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.
Ὅρων καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.
Ἀμφὶ δεκάτῃ Κοδρᾶτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς
ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανὸς ξύλοις
θλασθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις,
Ἀμὴν λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Συναξάριον τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι.

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.

Βρώσει γλυκεία, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Ὡδή δ'.

Χριστος μου δυναμις Θεος και

Κυριος η σεπτη Εκκλησια θεο

πρεπως μελπει α να κραζουσα εκ δι

α νοι ας κα θα ρας εν Κυριω ε ορ

ταζουσα

Ὡδή ε'.

τω θειω φθεγγει σου α γα

θε τας των ορθριζον των σοι ψυχας ποθωκα

τα αυγα σον δεομαι σε ει δε ναι λο γε

Θεου τον οντως Θεον εκ ζοφου των πται

σμα α των α να καλουμενον

Ὡδή στ'.

Του βιου την θαλασσαν υψου

με νην καθορων των πειρασμων τω κλυδω
νι τω ευδιω λιμενι σου προσδρα
μων βοω σοι αναγαγε εκ φθορας την
ζωην μου πολυ ελεεε

Ὡδὴ ζ'. Ἄροσολον μεντην καμινον

ειργασατο Αγγελος τοις οσι οισ παισι

τους Χαλδαιους δε καταφλεγον προσταγμα

Θεου τον τυραννον επεισεβον ευ

λογητος ει ο Θεος ο των πατερων η

μων

Ὡδὴ η'. Δι νου μεν ευλογου μεν και

προσκυνοῦμεν τὸν Κυρίον

Ἐκ φλογος τοις ὀσσι οἰοῖς δρο
σον ἐπηγάσας καὶ δίκαιου θύσιαν
υὺς δα τι ἐφλέξας ἀπαντὰ γὰρ δρας
Χριστέ μόνω τῷ βουλεσθαι σε ὑπερυ
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνα α
ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Η ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

$$\tilde{H}\chi_{05} \frac{\lambda}{\pi} \frac{\overline{\phi}}{\Delta_i}$$
[illegible]

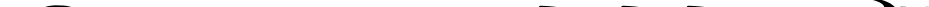
ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου

 ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου

^B
^Δ
 ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ +

καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα

 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν την ο ον τως Θεο το κον Σε με γα

λὺ νῶ με εν 6.

6. $\overbrace{0}^{\chi}$ $\overbrace{\tau\iota}^{\chi}$ $\overbrace{\epsilon}^{\chi}$ $\overbrace{\pi\epsilon}^{\chi}$ $\overbrace{\beta\lambda\epsilon}^{\chi}$ $\overbrace{\psi\epsilon\nu}^{\chi}$ $\overbrace{\epsilon}^{\chi}$ $\overbrace{\pi\iota}^{\chi}$ $\overbrace{\tau\eta\nu}^{\chi}$ $\overbrace{\tau\alpha}^{\chi}$

πει νω σιν της δου λησ αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε

νε αι

^B
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νρ με εν

^χ
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

— — — — —

αυ τον

^B
 +

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

— — — — — +

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

— — — — —

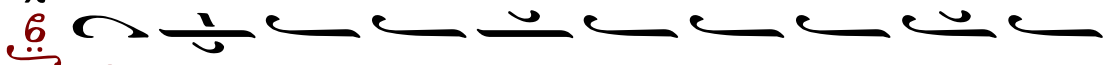
φιμ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε

— — — — —

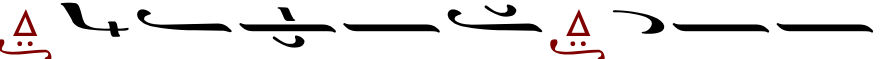
κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

— — — — —

λυ ν ρ με εν

^χ

Ε ποι η σε κρα τος εν β ρα χι ο

— — — — —

νι αυ του δι ε σ κο ρ πι σεν υ πε ρ η

— — — — —

φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των

^B
 +

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

— — — — — +

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φίμ την α δι α φθόρως Θεον Λογον τε

κουσαν την ο ον τως Θεο τοκον Σε με γα

λυ γορμεεν

^χ
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων

και υ ψω σε ταπεινους πεινωντας ε νε

πλησεν α γα θων και πλου τουν τας ε ζα

πεστειλε κε νους

^B
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

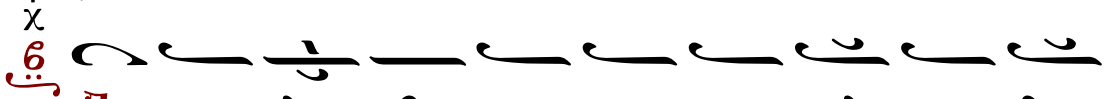
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φίμ την α δι α φθόρως Θεον Λογον τε

κουσαν την ο ον τως Θεο τοκον Σε με γα

λυ νομεεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω

Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως

αι ω ω νος

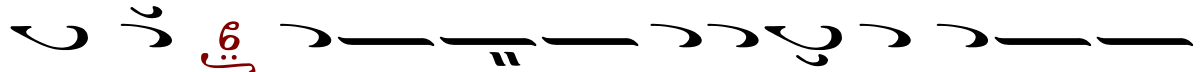
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

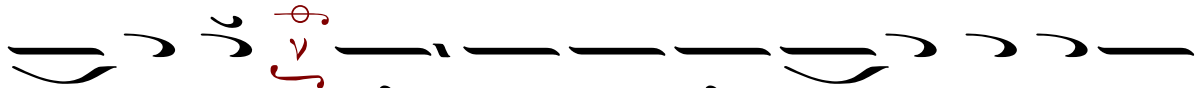
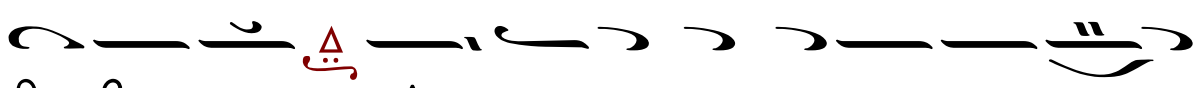

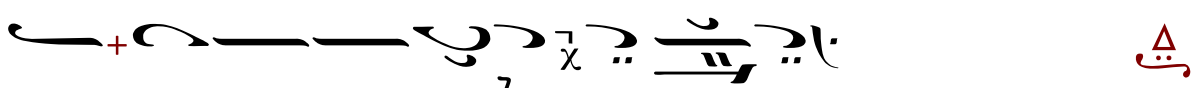
λυ νομεεν

Εἶτα ψάλλεται
ἡ 9' ᾠδὴ τῶν Καταβασίων.

Ὡδὴ 9'. ^πχ ^Δ
^Θε ον ανθρωω ω ποις ι δειν α δυ

να τον ον ουτολμα Αγ γε λων α τε νι σαι τα

ταγμα τα δι α σου δε πα να γνεω ρα

θη βρο τοις Λο γος σε σαρκω με νος ον με

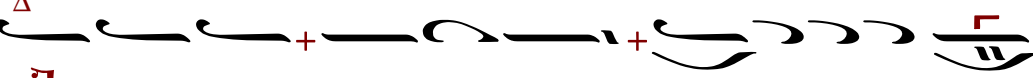
γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι

αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

 ^M

μη ην

 ^Δ

γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος

 (Δίς)
ημων

 ^M ^Δ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ο ον

 ^{+ B}

η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο

 ^Δ

δι ω των πο ο δω ων αυ του

Ὁ β' χορός: ^B

Ο τι ι Α α γι ο ος ε στι ιν

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἑωθινόν Η' Ἦχος Δι

 ^Δ

Αυ ο Α α γ γε ε λους βλε ε ψα σα

εν δοξεν του ουμνημει ει ου Μα ρι α
ε ε ξεπληητ τε το και Χρι ι στον α
α γνο ου ου σα ως κη που ρον ε ε πη η
ρω ω τα Κυ ρι ε που ου το σω ω μα
του Ι η η σου ου μου τε ε θει κας κλη
σει δε ε του ου τον γνου ου σα ει ναι α αυ το
ο ο ο ο ον τον Σω τη ρα η κου σε μη
μου α α α πτου προς τον Πα α τε ε ρα
α α πει μι ει πε τοι οις α α δε λ
φοι οις μου ου ου

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος, καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὐσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἔτερον.

Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σοῦ Σωτῆρ καὶ Θεέ μου, δι' οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἀγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, **ὁ β' χορός** σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος λ' δι Νη

Π α α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει ει τε το ον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ων ου ρα νω ω ων αι αι νει
ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

δὺ νὰ ἀ ἀ ἀ μεις ἀ ἀ αὐτοῦ οὐ σοὶ πρε
 πει μ ὑμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω
 τοῦ ποι ῆσαι ἐν αὐτοῖς κρι μα ἐγ
 γραπτον δο ξα αὐτῇ ἐσται πασι τοῖς ο
 σοῖς αὐτοῦ
 Κυ ὑ ρι ε εὐ καὶ κρι τη ρι ι ω
 πα ρεστης ὑ πο Πι λα τοῦ οὐ κρι νο με νος
 ἀλλοῦ κα πε λει φθῆς τοῦ θρο νου τω Πα τρι
 συγ κα α θε ζο με νος καὶ αἰ ἀ να στας
 ἐκ νε κρων τον κο σμον ἡ λευ θε ρω σας
 ἐκ τῆς δου λει εἰ ας τοῦ ἀλ λο ο τρι ι ου

ως ρι κτιρμων και φι λα ανθρωω προς
 Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι
 οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε
 ω ματι της δυ να μεως αυ του
 Κυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν
 μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το
 αλλ ως βα σι λε α υ πνουν τα στρα τι
 ω ται σε ε ε φυλαττον και ως ζω η
 ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα γι σαν το
 αλ λα α νε στης και πα ρε ε σxes α
 φθαρ σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων

ἄ νει τε αὐ τὸν ἐ πί ταις δυ να
 στεί αις αὐ τοῦ αἰ νει τε αὐ τὸν κα τα
 το πλη θος της μεγαλω συ νης αὐ τοῦ
 Κυ υ ρι ε ο ο ο πλον κα
 τα του δι α α βο ο λου τον Σταυ ρον
 σου η η μιν δε δω κας φρι ιτ τει ει γαρ και τρε
 ε ε μει μη φε ε ρων κα θο ραν αὐ του ου
 την δυ να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα
 και θα να τον κα τηρ γη σε δι α
 του το προ σκυ νου ου ου μεν την τα
 φην σου και την η ε γεερ σιν

^χ ^N
^ν
^α **Α**₁ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
^Δ
^α γος **Α**₁ αι νει τε αυ τον ^χ εν ψαλ τη ρι ω και
^α
 κι θα ρα ^ν
^α

^N
^γ ^Δ ⁺
 Ο Αγγελος σου Κυρι ε ο την
^Δ
 Αναστασιν κηρυξας ^Δ τους μεν φυλα
^N
 κασε φοβι σε ⁶ τα δε γυναι α ε φωω
^Δ
 νη σε λεγων ^γ τι ζητει τε τον ζωντα μετα α
^M
 των νεκρων ^Δ α νεστη η Θεος ων και τη
^Δ
 οι κου με ε ε νη ^Π ζω η ην ε δωρη η
^M
 σαα το ^γ

Ἄι νει τε αὐ τὸν ἐν τυμ πα νω και χο
ρω αἱ νει τε αὐ τὸν ἐν χορ δαι αἰς και ορ
γα νω
Ἐ πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη
Θε ο τη τι τα φην κα τε δε ζω τρι η με ρον
ι να η μας ε λευ θε ρω ω σης εκ της δου
λει ας του εχ θρου και α θα να τισας ζω
ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε ος δι
α της α να στα σε ω ως σου φι λα αν θρω ω
πε

οι οι οι οι οι μοι ου φε ε ε ε ρω ω λοι
οι πον το ο ο ο νει ει δος ο πο τε βασι
λευς των ε πι γει ων κτι σμα α α των Θε
ου νυν αιχ μα α λω τος ω ω ω φθην υ
πο μι ας α θε ε ε σμου συυμβου ουλης
και ο πο τε ε δο ο ζαν α θα να σι ας ημ
φι ε ε σμε ε ε νος της νε κρω σε ω ω ως
την δο ο ραν ως θνη τος ε λε ει ει νω ω
ως πε ε ρι φε ε ε ε ρω οι οι οι μοι οι
τι να των θρη η η η νων συ νε ρ γα α την
ποι οι η η η σο ο ο ο μαι αλ λα συ υ

Φι λαν θρω ω πε ο εκ γης δη μι ουρ γη
 σα ας με ευ σπλαγ χνι ι αν φο ο ρε ε ε
 σα ας της δου λει α ας του ου ου εκ θρου
 α να κα α λεσαι αι και σω ω σον με
 Σπύχος. να στη θι Κυ ρι ε ο Θε
 ος μου υ ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι
 λα θη των πε νη η των σου ου εις τε ε
 ε ε λος
 Το στα δι ον των α ρε των η η νε ε
 ε ω ω ω κται οι βου λο με νοι α θλησαι
 ει σε ελ θε ε τε ε α να ζω σα με νοι οι

οι οι τον κα λον της νη η στει ει ει α ας
 α α α γω ω ω να οι γαρ νο μι μως
 α θλουν τες δι και ως στε φα ανου ου ου ται και α
 να λα βο ο ον τε ες την πα νο ο πλι
 ι αν του Σταυ ρου τω εκ θρω ω αν τι ι
 μα χη η σω ω ω με ε ε ε θα ως τει
 χος αρ ρη κτον κα τε χον τες τη ην πι ι ι στιν
 και ως θω ω ρα α κα τη ην προ σευ χη η ην
 και πε ρι κε φα α λαι αι αν τη ην ε ε
 λε η η μο ο ο συ υ υ υ νη ν αν τι μα
 χαι ρας την νη η στει ει ει αν η η τις ε

^Μ ^Π ^Ν
 Α δαμ του πα ρα δει σου δι ω ω ω
 κε ε ε ε ται τρο φης με τα λα βω ων ω ω
 ως πα ρη η κο ο ο ο ος Μω σης θε ο
 πτης ε χρη μα α τι ι ι ι σε νη στει α τα
 ο ομ μα α τα της ψυ χη ης κα α θη ρα
 α με ε ε ε νος δι ο του Πα ρα δει σου
 οι κη το ρες γε νε ε σ θαι ε ε ε πι ι ι πο
 ο θου ου ουν τες α πα λ λα γω ω ω μεν της
 α λυ σι τε λου ους τρο ο φης και Θε ον
 κα θο ρα α αν ε φι ε ε με ε ε ε νοι
 Μω σα ι κως την τε ε τρα α δα της δε κα

α δο ο ος νη στε ε ε ε ευ σω ω ω ω
 μεν προ σευ χη και τη δε ε η η η σει ει
 λι κρι ι νωως προ ο ο σκα αρ τε ε ρου ου
 ου ουν τεσ κα τευ να σω μεν της ψυ χης τα
 πα θη η μα α τα α πο σο βη σω ω ω μεν
 της σαρ κο ος τα α οι δη η η η μα α α
 α τα κου φοι προς την α νω πο ρει α α αν
 με τι ι ι ι ω ω ω ω μεν ο που αι των
 Α γ γε ε λω ω ω ν χο ο ο ρει ει ει ει αι
 α σι γη η τοις φω ω ναις την α δι αι
 ρε τον α νυ μνου σι Τρι ι α α δα κα θο

 ραν το α μηχανον κα α αλλος και αι αι δε σπο

 ο τι ι ι ι ι κον ε κει α ζι ι ω ω σον

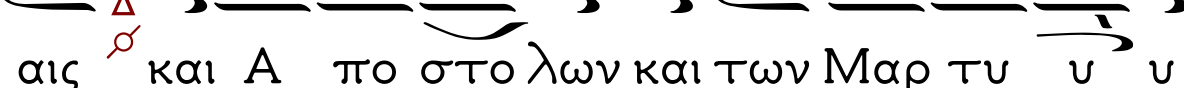
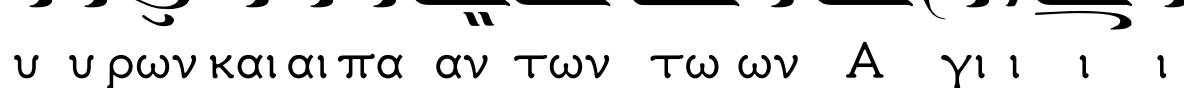
 η μα α α α ας Υι ε Θε ε ου

 ζω ω ω ο δο ο ο τα α του ους ε πι

 σοι πε ποι θο τας συγ χο ο ρε ε ε ευ

 σαι ταις των Α αγ γε ε λω ω ω ν στρα

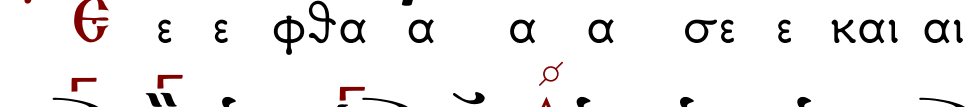
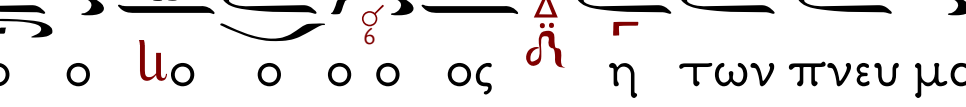
 τι ι ι αις ταις της τε κουουση ης σε Μη

 τρος Χρι στε ε ε ε πρε ε ε σβει ει ει ει

 αις και Α πο στο λων και των Μαρ τυ υ υ

 υ υ ρων και αι πα αν των τω ω ν Α γι ι ι ι

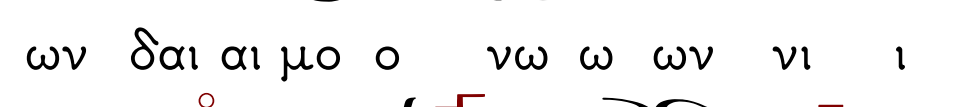
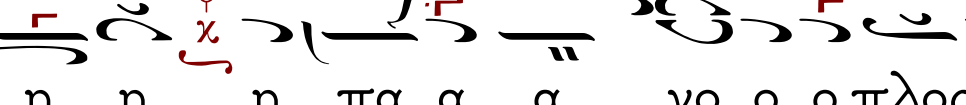
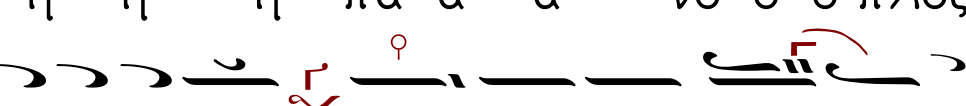
 ων

Δόξα τῶν αἰνῶν. Ὑψος πλ. β'

$$\tilde{H}\chi_{05} \xrightarrow{\lambda_{\pi}} \tilde{P}a$$
[illegible]

 ε ε φ θ α α α α σε ε και αι ρο

 ο ο ο ο ο ο ο ος η των πνευ μα τι

 κων α γω ω ω νων αρχη η η κα τα

 τω ων δαι αι μο ο νω ω ων νι ι ι ι

 κη η η η πα α α νο ο ο πλος ε ε γ

 κρα α τει ει α η των Αγ γε ε λω

 ων ευ πρε ε ε ε πει ει ει ει α η προς

Θε ο ο ο ον πα αρ ρη η σι ι ι ι ι
 α δι αυ τη η ης γα αρ Μω ω υ υ
 σης γε γο νε τω Κτι ι ι στη η η συ
 νο ο ο ο μι ι ι ι λος και φω ω νην α
 α α ο ο ο ρα α α τω ως εν ταις α
 κο ο αι αις υ υ πε ε δε ε ε ε ε ζα
 α α α το Κυ υ ρι ι ι ε δι αυ της
 α ξι ι ω σον και αι η η μας προ σκυ
 νη ησαι σου τα Πα α α α θη η η η η
 η η η και την α γι ι ι α α
 αν Α α α να α α α α α α στα α σιν

ω ω ως φι λα αν θρω ω ω ω πο ο ο
ος

10-03-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ' ΕΩΘ. Η'.
ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

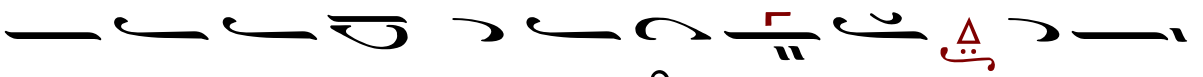
Ἦχος Δι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Υπε ρευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρ κω θε εν τος ο α

δης ηχ μα λω τισται ο Α δαμ α να κε εκλη

ται η κα τα ρα νε νε εκρω ται η Ευ

α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θα να

τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν

δι ο αν υ μνου ντες βο ω ω μεν ευ λο

γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ
 δο κη σας δο ο ο ζα σοι

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἦχος λδ' Νη

Δοξα ασοιτω δειξαντι το φως δοξα εν
υψιστοις Θεω και επι γης ειρη
νη εν ανθρωποις ευδοκια
Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε
προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευ
χαριστου μεν σοι δια την μεγαλα
λην σου δοξαν
Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θε
ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μο
νογενης Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνευμα

ν
Δ

ν
Δ Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θεου ο

Υι ος του Πατρος ο αι αιρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου Δ ε λε η σον η μας

ο αι αιρων 6 λ τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

ν
Δ

ν
Δ Προσ δε ε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος ν' Δ + και

ε λε η σον η μας ν
Δ

ν
Δ Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

6 λ Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

— — — — —

ου Πατρος αμην

ν
Δ

^N
ν Δ **Κ**αθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε Δ και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

ν
Δ
νος

ν
Δ

^N
ν Δ **Κ**α τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

ν
Δ
η μας

ν
Δ

^N
ν Δ **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μων Δ και αι νε τον και

δε δο ζα σμε νον το ο νομα α σου Δ εις τους

αι ω ωνασαμην

^N
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας ^Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ⁶ ^λ δι δα

ζοον με ^Δ τα δι και ω ματα σου (τρεις)

^N
Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ^Δ ι ι ασαι την

ψυ χη ην μου ^Δ ο τι η μαρ το ον σοι

^N
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι συ ^N

ει ει ο Θε ος μου ^γ

^γ ^N **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ

^γ ^Δ **Π**α ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι ^Π

νω σκου σι σε ^γ

^γ ^N **Α** γι ος ο Θε ος ^Δ **Α** γι ος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς) ^γ

^γ ^N **Δ** ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^Π και **Α** γι ω

Πνευ μα τι ^γ

^γ **Κ** αι νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

α γι ο ος ο Θε ε ος
α γι ο ος Ι σχυ υ ρος
Α γι ι ι ος Α α θ α α α α α
να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

Μετὰ τὴν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι
Πλάγιος α', Πλάγιος β', Βαρύς, & Πλάγιος δ'.

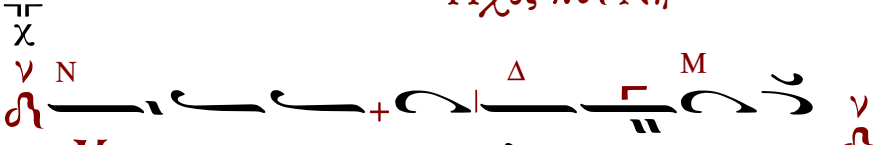
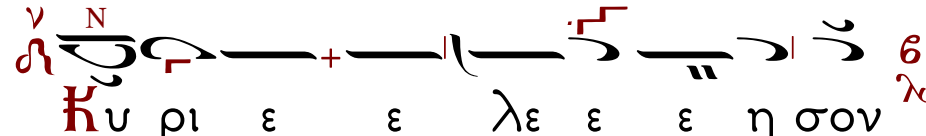
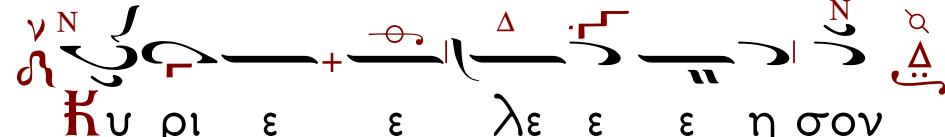
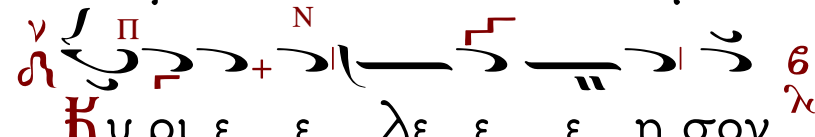
Ἦχος πλ' Νη

να στα ας εκ του μνη μα τος και
 τα δε σμα δι αρ ρη ζας του Α δου ε λυ
 σας το κα τα κρι μα του θα να του Κυ ρι ε
 παν τας εκ των πα γι ι δων του εκ θρου ρυ σα με
 νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
 λοις σου ε ζα πε στει λας αυ τους ε πι το
 κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα
 ρε ε σ χε σ τη οι κου με νη μο νε πο λυ ε
 λε ε ε ε ε

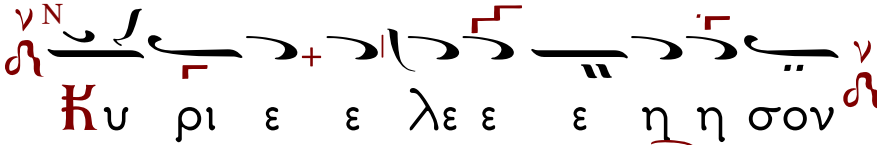
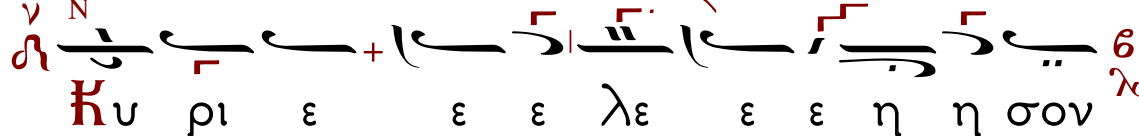
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

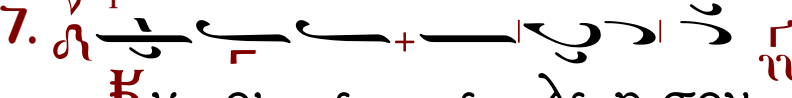
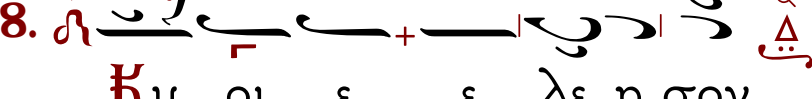
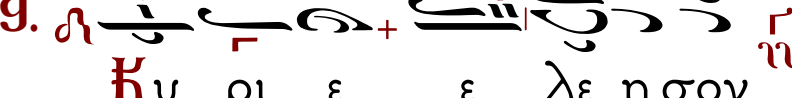
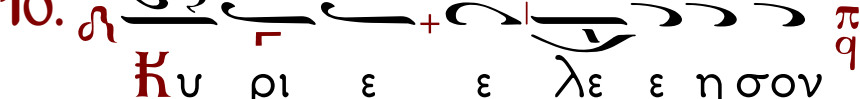
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λδ' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

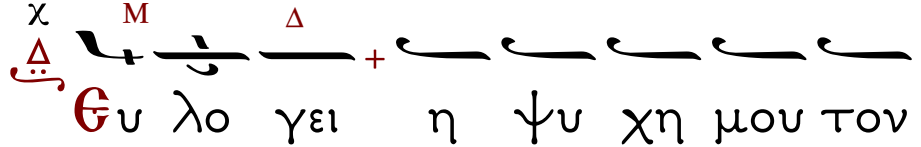
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Cοι Κυ ρι ε

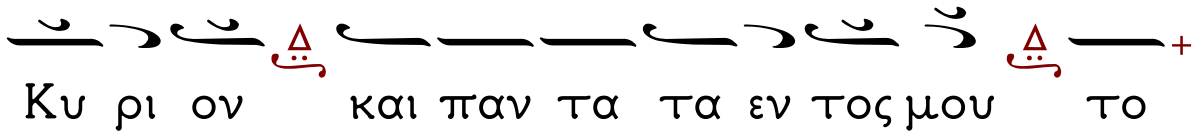
Ἀντίφωνον α'.

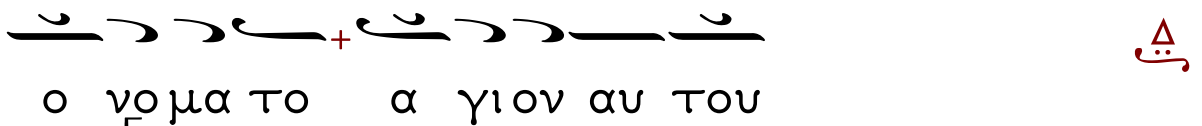
Ἦχος Δι

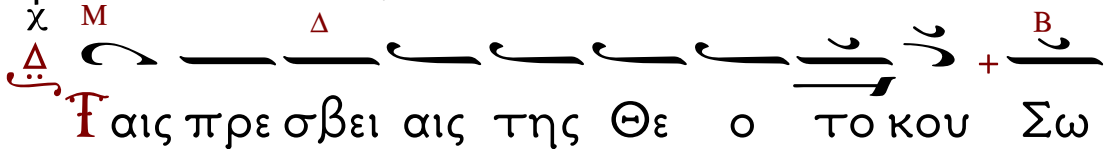

Ἄ μὴ ᾔ ην

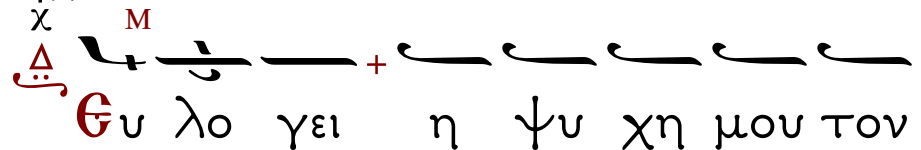
Σπῆχ. α'
Εὐ λο γει ἡ ψυ χη μου τον

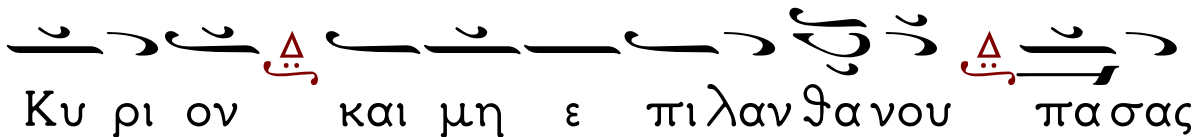

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

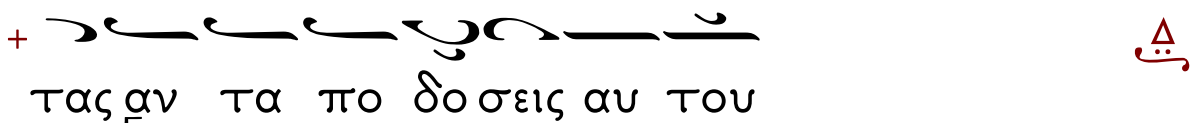

ο νο μα το α γιον αυ του

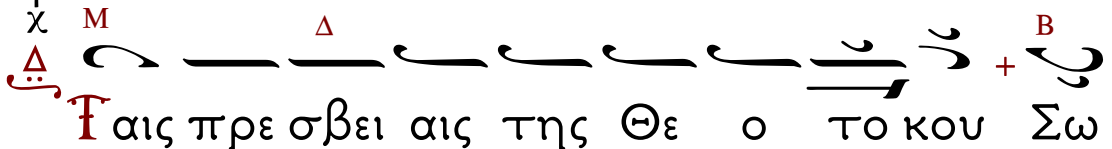

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον ἡ μας

Σπῆχ. β'
Εὐ λο γει ἡ ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

+
τας αν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

γ_{+}^{eff}

6.

τερ σω σον η μας

Σπ'χ. γ' ^χ ^Μ Δ Κυ ρι ος Δ εν τω ου ρα νω Ζ'

η τοι οίμασε τον θρονον αυτου και η βα

$$\frac{1}{2} + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} + \frac{1}{2}$$

λει α αυ του παντων δε σποζει
 χ^M Δ
 Δ
 Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

$\gamma_{+} \rightarrow \gamma \gamma$

٦

Τερ σω σον η,μας

Σπ'χ. δ' ^κ_Δ ^Μ_χ ^Δ — — — — —
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

[illegible]

της δε σπο τει ας αυ του
 $\chi^M \Delta$
 Δ
 ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

22222+

6.

Τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
Σπῆχ. α'. Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρίον
αἰνεσῶ Κύριον ἐν τηζῶ ἡ μου
ψαλμῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
ᾤωσον ἡμᾶς Ὕψι Θεοῦ ὁ α
ναστάς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἀλλή
λου ἰα

Σπῆχ. β'. Μακάριος οὗ ο Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ι α
 Σπ'χ. γ' Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν τα
 τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

^Γ
^Δ
 λου ι α

Σπ'χ. δ' ^χ
 Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις

τον αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ^χ εις γε

νε α αν και γε νε αν

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

^B ^M ^Δ ^M
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

^Γ ^Δ ^M
 λου ι α

^χ ^M
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

^χ
 ω Πνευ μα τι

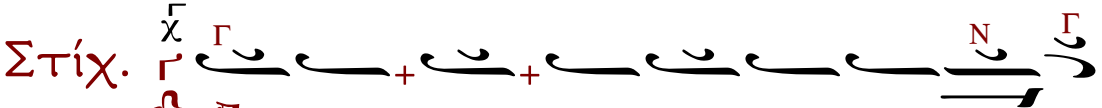
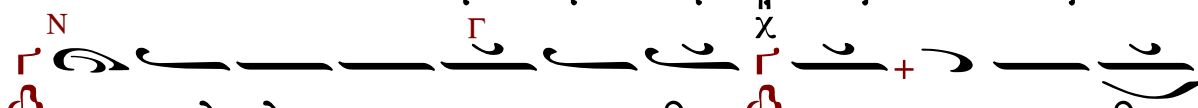
^Δ ^M ^Γ ^Δ ^B ^Γ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι

^Δ
 ω νας των αι αι ω νων α μην

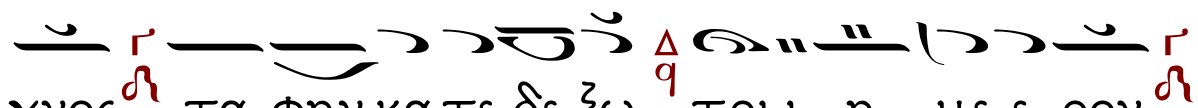
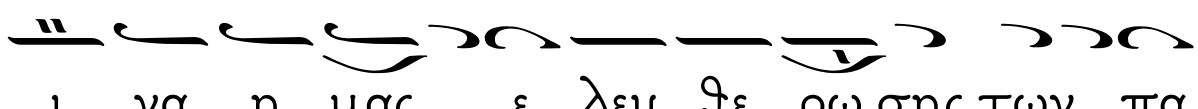
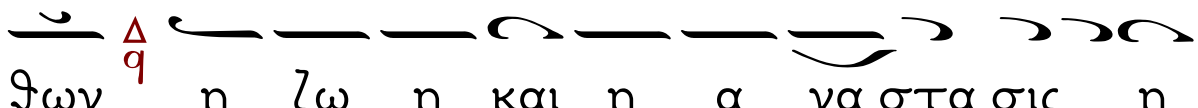
^M
^Δ ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θα να τος υ πα α α ρ χων
^M ^Δ
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Γ
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
^{Ζ'} ^Δ ⁺
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^B
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^Δ ^N ^M
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^Χ ^Δ ^Χ ^M
^Υ ⁺ ^{Ζ'} ^Δ
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^Χ ^M ^Γ ^Δ
^Υ ^Δ ⁺ ^Δ
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Τὸ γ' ἀντίφωνον.

Ἀπολυτίκιον.

Στίχ.
Αὐτὴ ἡ ἡμερὰ Κυρίου

ἀγαλλίασμεθα καὶ εὐφρανθῶ

μεν ἐν αὐτῇ

Ἐξ ὑψους κατήλθες ὁ οὐσπλαγ

χνος ταφὴν κατέδεξω τριῖν ἡμέρων

ἵνα ἡμᾶς ἐλευθέρωσῃς τῶν πα

θῶν ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡ

μῶν Κυριε εὐδοξά σοι οἱ οἱ οἱ οἱ

οἱ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω
σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α
α ας ε εκ νε κρω ω ω ω ν ψα λλον τας
σοι α λ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἐξ υψους κατηλθες ο ο ευσπλαγγ
χνος τα φηνκατε δε ζω τρι ι η με ε ρον
ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ἦχος λ̣ π̣ ἐκ τοῦ Δι̣.

Της σο φι ας ο δη γε φρο νη σε
ως χο ρη γε των α φρο νων παι δευ
τα και πτω χων υ πε ρα σ̣πισ̣τα στη ρι
ζον συ νε τι σον την καρ δι αν μου Δε ε
σπο τα Συ δι δου μοι λο γον ο του Πα
τρος Λο ο ο ο γος ι δου γαρ τα χει λη
μου ου μη κω λυ σω εν τω κρα α ζειν σοι Ε
λε η ημον ε λε η σον με τον πα ρα πε
σοον τα α α

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΕ'.**

Προκείμενον. Ὦχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **13:11-14, 14:1-4**

Λδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦν προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει, σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Αλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματι σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεος σου καὶ τὴν ἀλήθειαν σου κατὰ νύκτα.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
λαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
ἐν πνεύματι ἀληθῇ ἀδαιρέτων
Τριῶν ἁγίων οὐνοῦ καὶ γῆς
καὶ ὁμοῦς ἐν
ἡμῶν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

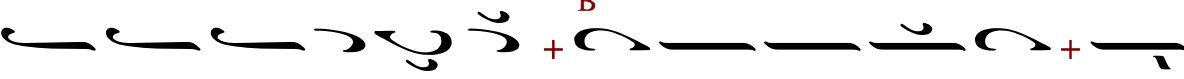
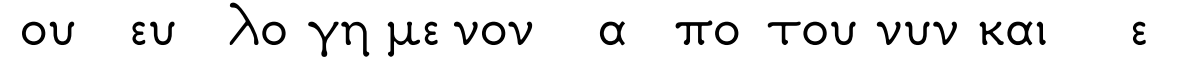
Ἦχος Δι

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν εἰς αἰῶνα
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωῆν αἰῶνα
νῦν

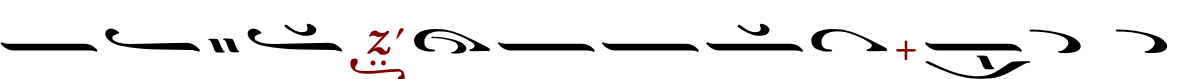
Πληρω θη τω το στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἵη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δί

Α α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

 (Δίς)
ως του αι ω νος

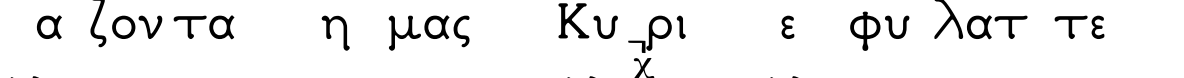

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.